

Aleksandar Jovanović Birilj

HELENA ŠIPEK, Slike

Galerija ULUS, 19. 03 - 01. 04. 2008.

Sedamdesetih godina prošlog veka rođena zagrebčanka, Helena Šipek, akademska slikarka, udala se za beogradskog slikara Zdravka Vajagića i ostala da živi u Beogradu. Diplomirala je i magistrirala na Likovnoj akademiji u Zagrebu u klasi profesora i akademika Marina Tartalje. Dugo godina je radila kao profesor likovne kulture u X beogradskoj gimnaziji, gde je neposredno i nesebično širila kulturu i pozitivne odnose među učenicima i svojim kolegama te je tako postala omiljena i poznata u celom Beogradu. Mada je teško biti prosvetni radnik, u isto vreme imati porodicu i biti aktivan likovni umetnik, Helena je sve to uspela i nije trpeo ni brak ni profesija. Do sada je imala dvanaest samostalnih izložbi u Srbiji i osam u Hrvatskoj, izlagala je na preko 150 kolektivnih izložbi, član ULUHa postala je 1963. godine, a ULUS-a 1974.

Izložene slike datiraju od 1984. do 2008. godine, tako da ova izložba ima retrospektivni karakter. Za ove dvadeset četiri godine stvaralaštva Helena se neznatno pomerala ka razuđenosti slike. Njen profesor Tartalja, student Đakometijev, svoju umtnost koncipirao je u dve boje i dva valera povlačeći linije od tačke do tačke u prostoru

dobijajući apstraktno-asocijativne forme kristalnog oblića. Helena se na samom početku odvojila od Tartaljinog shvatanja slike i rasplinula svoj raskošni kolorit po slikarskom platnu poput sunčeve svetlosti i u sliku unela radost i lepotu. Ona je prihvatila likovni koncept svoga oca, znamenitog hrvatskog slikara Viktora Šipeka (1896-1969), koji se školovao u Zagrebu i Minhenu. Prihvatila je rukopis i motive svoga oca ali ih ona žešće i slobodnije interpretira dajući im drugo značenje. Helena Šipek pojam kuće u svom slikarstvu uzima kao lajtmotiv koji razvija u specifičan doživljaj i likovni izraz. Uzbudjuju je stare, i usamljene kuće koje imaju svoju patinu i oronulost, ali i one kuće koje su građene u nekom arhitektonskom stilu. Tako prepoznajemo barokne kolonade u slici "Centar grada" i barokni stil borominijevske varijacije sa zelenkasto-okeraštom fasadom u slici "Stara kuća". Raskošno slikana fasada kuće sa mansardnim krovom i renesansnim ukrasima iznad četiri prozora na pročelju su na slici "Kuća sa ružičastom". Ima i onih koje su nastale spontano kao što nastaju kolibe samo da se čovek zaštiti od elementarnih nepogoda. Na slici "Kamena kuća" iz 2006. godine monumentalno deluje slikana kuća i asociira na praistorijske spomenike Stounhendža u Engleskoj. Kad slika ravnu površinu kuće Helena ne teži materijalizaciji već stavlja boju pored boje različitih valera i tako formu rastače koja prelazi u apstrakciju. Sveukupni kolorit na slikama Helene Šipek je pastelno zreo, pastuozno sočan, nanošen visoko kultivisanim slikarskim rukopisom na platno. Jaki valerski kontrasti koji su prisutni, kompozicijama daju dramatiku i bijeličevsku atmosferu.